

Annette Just (FP):

Ja ja, nu fik vi afklaret, hvem der var med til hvilket møde. Det synes jeg er meget betrygende. Derfor vil jeg starte med at takke ministeren. Og så tror jeg, jeg vil gå tilbage til det, vi diskuterer, nemlig den redegørelse, ministeren har forelagt, og som jeg synes der ligger meget positivt i. Det er ikke alt, der er lige udførligt, det vil jeg nu nok give tidligere talere ret i, men der er alligevel lagt op til – sådan forstår jeg det i hvert fald – et bredt forlig i Folketinget. Det tror jeg er noget af det vigtigste, man overhovedet kan gøre for dansk forsvar og for at cementere udadtil, at vi ønsker at bevare Danmark som et troværdigt medlem af NATO. Sådan ser Fremskridtspartiet i hvert fald på det.

Vi synes, at det vigtigste er, at man ser dansk forsvar som en god vagthund. Det nytter ikke noget, at vi har en lille sød skødehund, som har mistet tænderne, til at prøve at være vores forsvar, men vi skal have en stor, lidt farligt udseende, men godmodig vagthund til at stå ved vore grænser. Gad vide, om det ligner en newfoundlænder? Jeg holder meget af newfoundlændere skal dertil siges.

Denne vagthund skal kunne forsvare os. Den skal kunne gå i første omgang, den skal kunne sige: nu er der fare, nu er der noget i gære. Så skal den også kunne give det første lille bid, således at vi selv kan forsvare os så lang tid, at vi kan sikre, at hjælpen kommer frem. Fremskridtspartiet kan med bange anelser læse i den redegørelse, som forsvarsministeren har lagt frem, at det måske vil knibe lidt. Der bliver talt meget smukt om, at vi skal modernisere, og at vi skal rationalisere og alt muligt, og så er noget af det mest konkrete i virkeligheden en hjemmевærnskutter fra 1922 – gad vide, om den har antikvarisk værdi. Ja ja, selv den hjemmевærnskutter er jeg da glad for bliver udskiftet med en ny. Men så vidt jeg kan læse, er det såmænd også den eneste virkelige fornyelse, der ligger i redegørelsen.

Men Fremskridtspartiet forstår godt ideen med det, og vi håber, at det er ideer, vi diskuterer her i dag. Vi kan gå ind for – og vi synes endog, det er meget positivt – en 4 måneders grunduddannelse eventuelt for en mindre løn for at have råd til at få nogle flere værnepligtige ind. Det er positiv nytænkning. Vi tager imod ideen. Vi vil gerne være med til at diskutere en sådan løsning for at få et lidt mere troværdigt forsvar af Danmark.

Vi vil meget gerne gå med i diskussionen om modernisering af dansk forsvar. Vi har måske været lidt hårde, når vi engang imellem har sagt, at en modernisering af dansk forsvar såmænd ikke har eksisteret de sidste 20 år, men det er i hvert fald på tide nu at få det gjort ordentligt og så gennemtænkt, at vi ikke laver hverken hovsalsløsninger eller fejldisponeringer.

Rationaliseringsideerne er positive. Vi vil meget gerne være med til at komme med gode ideer. Vi synes, der er positive sider både fra den ene og den anden side af salen. Lad os sætte os sammen og diskutere det.

Fru Connie Hedegaard drypper en lille dråbe malurt i bægeret ved at sige, at vi ikke skal diskutere penge. Okay, så lad os ikke diskutere penge under denne redegørelse, men det kan dog ikke komme bag på nogen partier, at inden finansloven bliver færdigbehandlet, skal der diskuteres penge. Hvis det er den borgerlige regerings indstilling, at vi skal diskutere disse ting under finansloven, så er det såmænd helt i orden med Fremskridtspartiet. Men vær sikker og vis på, at det koster altså penge at have et troværdigt forsvar.

I redegørelsen er der også gjort rede for, at man ønsker at starte en privatisering af visse enkeltmomenter inden for det, der i dag ligger under Forsvarsministeriet. Det ser Fremskridtspartiet af gode grunde som noget meget, meget positivt i særdeleshed i betragtning af, at vi har sagt det både tidligt og sildt i de sidste utrolig mange år. At man sælger nogle af de bygninger, der i dag står tomme, og som man erkender ikke kan bruges til det formål, som var forventet, er også en god idé. Men at udflytning fra Holmen skal vare så mange år, synes jeg nok er at trække det lige lovlig meget i halen. Vi kunne jo lige så godt sætte os ned og så sige: Fint, så gør vi det. Og ligesådan med garnisoneringen. Det kan ikke nytte noget, at vi lader alle gå i uvished om, hvad der vil ske.

Jeg synes, det er på tide, at Folketinget tager sig sammen, at de forskellige partier sætter sig ned og siger: Hvad er det, der skal gøres? Kan vi blive enige om det? Og så gøre det. Det kan ikke nytte noget, at vi bliver ved med hele tiden at sige, at det kan vi se på i næste uge eller i næste måned eller til næste år.

Derfor, lad os sætte os sammen! Lad os finde frem til et forlig! Vi er meget åbne, men jeg vil nok sige lige til sidst, at det er altså ikke kun det